

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

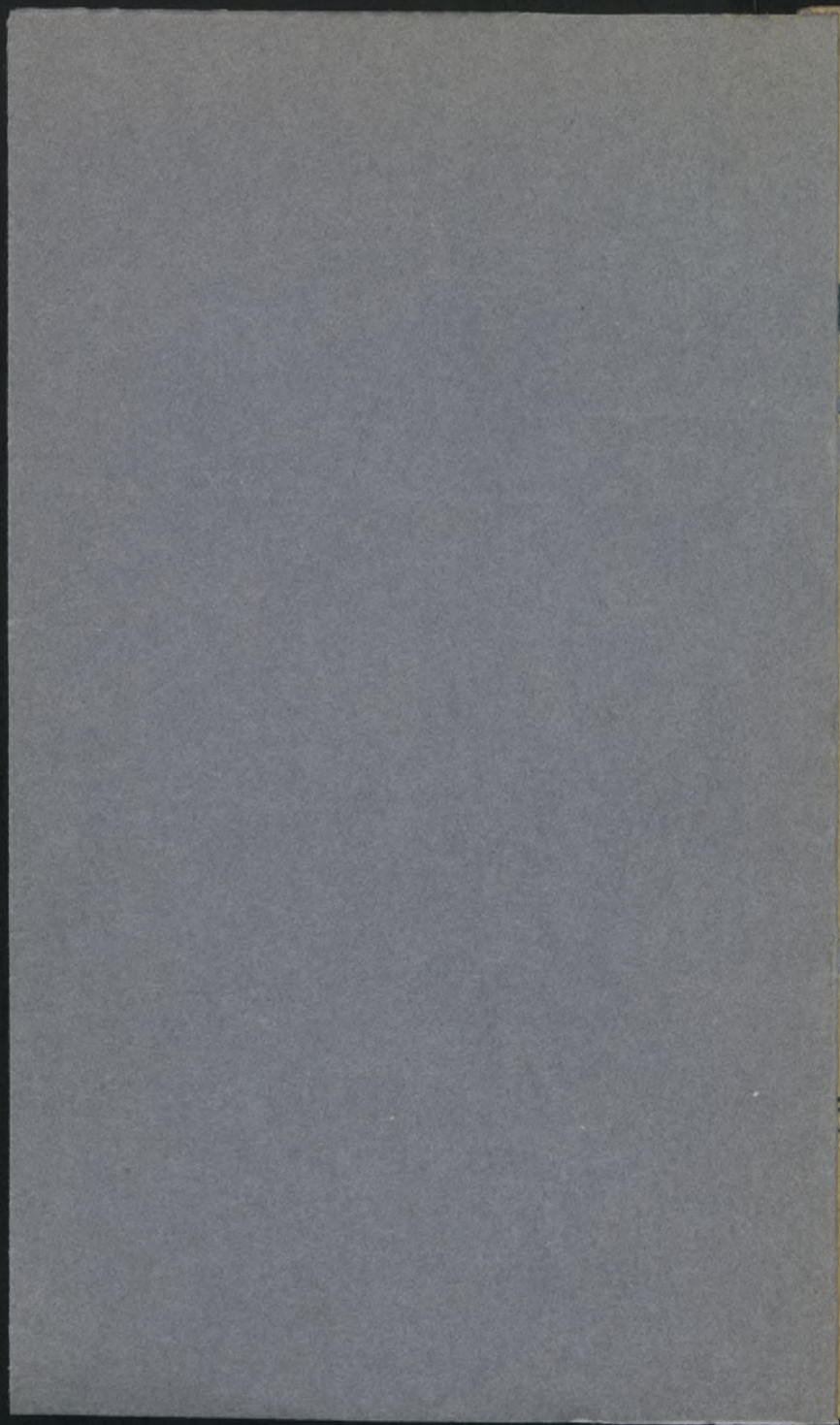

UPPSALA
UNIVERSITET

10 | LXX
SN.

Jacobson H.

Uppsala är bäst.

(Pr.) Lit.
Lo.

Spasala är bäst

Stadens

härigheter

beskrifna
på

vers

och

prosas

af

JIM

[Harald Jacobson]

Handwritten text, possibly a title or header, written in a cursive script. The text is mirrored across the page, suggesting bleed-through from the reverse side.

Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script.

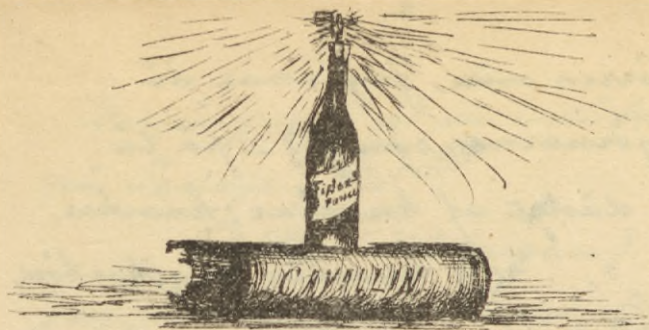
Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a date or number, written in a cursive script. It appears to be "p. 32" over "150".

Mitt namn är Hätte A: sson
Pimpelin, viel sudd grönl. Rika
Morbror var här i stan för en
tid sen, och då kinesade gubben
på min chaislong. Tidigt på mor-
gonen väcktes vi af ilstena knack-
ningar på dörrin.

(Mel: Frihetsbröderna.)

När dänē af knackar, knackar,
knackar, knackar hörs,

På dörren min, jag anar då
 De björnarnas, som gå — på tä.
 När dänat af knackar, knackar,
 knackar, knackar hörs,
 Då är det bra, en Morbror ha,
 Som fylla kan ens börs!

Det var en skräddarbjörn på
 tjugo krisch. Morbror stod till
 tjänst med sin plånbok, och
 Kalle Pimpelin gjorde då, lik-
 som fordom Karl XII: han dödade
 björnen med en tjuga, Sedan
 klädde vi oss, hvarvid jag blef
 något efter, och Morbror fick
 anledning att förundra sig öfver
 mina ovanliga niförs-gäfvor.

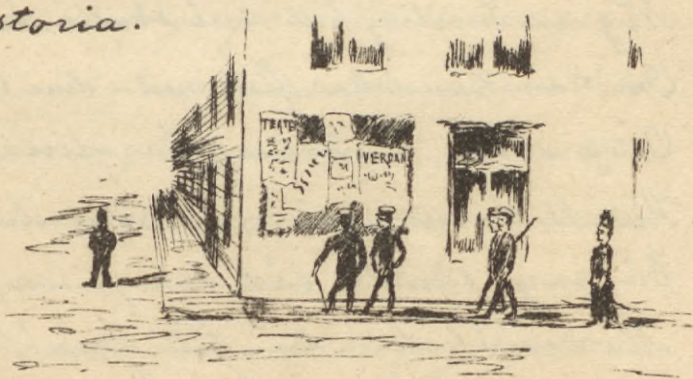
Ja, suckade jag,
 Bra ojämt falla Odets lotter:
 Somt ler blir vålar, somt blir potter!

Derpå gingo vi att intä' frukost
på Taddis.

(Mel: Nobisvisan.)

Jag kommer ifrån Taddis, jag,
Från Emmas, Jennys glada kunder:
Jag alltid för Nation' var svag,
Men mest för väningen inunder!

Da vi gingo derifrån omtalade
jag för gubben Politiska Knutens
historia.

(Mel: Sundahls kanon.)

För humor det fans på Politiska knuten,
Men nu dennas glansperiod är förfluten.

Der ses en ammonstafla breda sig ut
Och vanhelygas så stadens ädlaste knut!

"Det var knuten, det; men hvar
hä' vi nu linan": så Morbror.

"Der", svarade jag, och pekade
på Carolina.

(Mel: O, Charlotta.)

O, Carolina, Carolina, Carolina!
Skönsta prydnaden på Tyris' strand!
Nog en Snoidsky hett vissi skulle skina,
Om han handskas fick med - dina band!
O, Carolina, Carolina, Carolina!
Kunde kvins repareras som du,
Då jag skulle, död och pina,
Moder Thekla ta' till fru!

Nu besågo vi Skottet, och jag
utvisade det rum, der Birger
bott och diktat sitt "Tattarblod".

I tornets djup, fördold för världens öga,
 I födslovända Grefve Birger satte.
 "I skönhet" dagen dog på fastet höga;
 Då stores "drömmar" utaf stöj och skrä.

Lignenarfölje förbi Skottet drager:
 Han såg en tärna, som i trasor frös
 Då "levve glädjen!" Birger pennan tager:
 "Vid djafvulen präktig, min slanka tös!"

Sedan förevisade jag "Luptallen",
 öfver hvilken jag höll följande
 föreläsning: Detta ris kallas,
 till skilnad från enris och
 grannis, för Pinus Lill-väst-ris.

Namnet tyder på pin-full, sitt
 i papper och en knapp i västen.
 Som äkta förekommer supertallen
 blott i ett enda exemplar. Tyris'
 gula böljor rulla nedanför dess
 fot, och Vasaborgens röda munnar
 höja sig ofvan dess krona.

(Mel: Blå Porten.)

Förstig jag min hyllning bringar,
 Dig, du stolta Supertall!
 Du, som under dina vingar
 Annu släkten samla skall!
 I din krona guden siar,

Som förr i Dodonas sk,
 Om den dag, vår jord sig friar
 Från goodiemplarismens svek.

Hvad ä' alla världens köttar
 Mot ditt glada kötteri,
 Som i glaset aldrig spottar
 Vid ett nättligt superi
 "Finkar", "kajor", muntergökar,
 Morgontupper samlas här;
 Många fyllsvin går och bökar
 Och ät roten lufi bestär.

Här blef röda tråden spunnen;
 Här "Verdandi" förr höll till;
 Här hvar båt är Mimersbrunnen,
 Och du själf en Ygdrasil:
 Ty det är väl ej så askigt,
 Om du blefve ask på lek;
 Det ju vore lika gaskigt

Lom "Norrlandingarnes ek."

Här vill jag mitt namn insista,
 För att minnas af en verld,
 Ja min böenföck, den sista,
 Förin jag gör min hädanfärd.
 I din gren jag vill mig hänga
 Och förmutina kring din rot,
 Till din ^{topp} ~~rot~~ som safter tränga,
 Der — afdunsta från vårt klo!

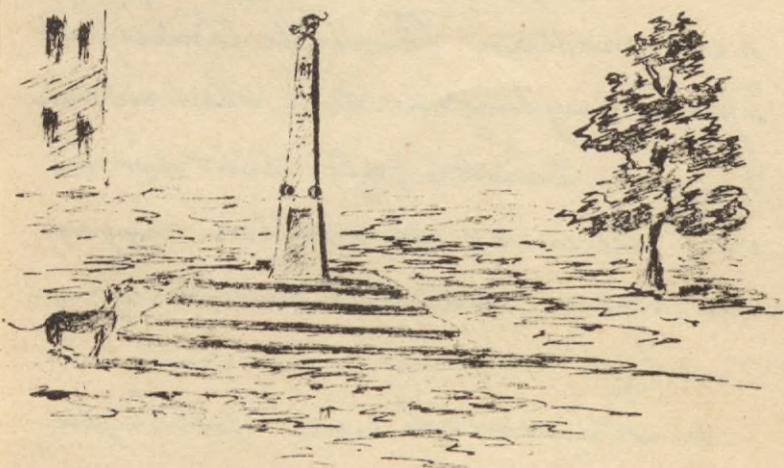
Denna dägeliga visa hade
 till påföljd, att Norbror kände
 sig törstig, hvarför vi lunkade
 ned till Lustret.

Drink ur ditt glas:
 På dörrin polisen gläntar,
 Drar sin battong
 Och ren på tröskeln står —
 Blif ej förskräckt:
 Han blott på — toddyn väntar,
 Lom han hvar kväll
 Af Källarmästarens får.
 Lom nu pokalen;
 Raaben, han är vår!!

Sedan vandrade vi här
 till Odinslund.

(Mel: En kväll, så såll etc.)

Y Odinslund

Bor Trygger med sin hund;

Och mängen juris stud.

Har der sin pinostund:

Ty fast han pluggar, pluggar,

Professorin kuggar, kuggar,

För tsingeli, tsing, tsing, tsing;

Men det gör — godē för ting!

Nu kommo vi till Univer-
sitas Regia Upsaliensis, der
Morbror gjorde den jämförel-
sen mellan Thorilds tänkespråk
öfver ingången till Aulan och
Geijers tänkte, äū det förra
var alldeles opp efier väggar-
na, men den senare helgju-
ten!

När vi kunnit till Skytte-

anum, frågade Morbror, hvad
de der bokstäfverna skulle be-
tyda. Jo, så jag, som Morbror
ser står der

H I S F R Ö F M N T G: Det är
uttydte: Hören, I Spatserande,
Friherre Raabs Ord: Forbi Mö-
tande Något Till-venster Gån!

Detta till förekommande af
trängsel i hvalfvet.

På Dombbron fick gubben
tillfälle att studera viggan
på nära håll, då en prisse

der kom och högg en tia af mig.

(Mel: Mor på Tuppen.)

Har du hört på fan?
 Har jag hela dan
 Har lupit, som en spole ikring stån
 För en femma blott
 Som jag än ej fått:
 Jo, det är en härlig lott!
 Jag en
 Torsä har i min gom;
 Magen,
 Den på mig är lön.
 Du igen skall ha'
 Den i morron då!

ergo: fram din planis ta'!

Nu hade vi kommit till
Faddishörnet, hvarest Morbror
fick nöjet att se stadens på
Ågatan planerande snobbar.

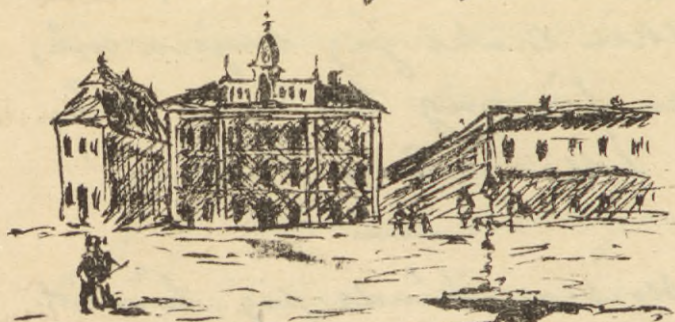
Hvarje stad
Har en rad
Snobbar utaf äkta skrot
Finfin kär
Gigerlu var
Stads från hufvid och till fot.

Blott modern
Klär sig herrin:
Spelisko à la elefant
Kortet rock,
Käppen tjock
Immer elegant!
På promenad
Att konet se

Behandskad jämte han går
Och krokas slår
Monocle på
Och clac per se
Så nobel kavaljer
Du blott i äkta Gigerlu ser.

Flan på spel	Är det väl
Läte upptäckes,	Till den sal
Gigerltn främsta plåten valē.	Gigerltn också gerna går;
Bjuder scen	Blomprydd frack
Blou på ben;	Chapeau clac
Ofrigt är totati egati.	Bär han och i midten står
Hj af spel	Der han så
Tar han del,	Blou ser på,
Läter kikarn häpiti topp	Är i vägen för mäng tönn,
Långs hvar rad,	Knuffas hit,
Tills en glad	Skuffas dit,
Skönhet han fåu opp.	Fine herr flånöin —
När någon röls	Om en invit
Vid bifall täl,	Vår kurtisör
Flan öfver slik favor	Vid fria valse fick,
Sig lustig gör.	Med pirligt skick
Ger han applåd,	Och släpigt taktē
Är det — af näd.	Sin dam han för:
Så nobel kavaljer	Så nobel kavaljer
Du blou i äkta Gigerltn per.	Du blou i äkta Gigerltn
	ser.

Efter intagen middag på
Gästis, togo vi torget i betrak-
tande, skådeplatsen för det
sista stora gruffet.

(Mel: Mikadon.)

Fast mången full gargon
Far smaka på battong
Så säger Polismästaren alltid för
Så han blir vid godt humor!

Rådhuset förklarade Morbror
vara mycket ställigt och in-
tagande. — "Vårt tusan bät-
hakar är det intagande," så
sag; "det är ju själva jinkan."

Jag vet en vrå bland stadens buller,
 En liten vrå, som tillhör mig;
 Der ingen flård innastäl sig;
 Der sofoves sött, när man är fuller.
 I hvilken trakt jag kryssa må,
 Polisen för mig till min vrå,
 Min lilla vrå i Finkan!

Morbror kände sig härvid
 rörd, och hade jag nu ej dra-
 git honom upp på biggen,
 tror jag, han hade gått in på
 finkan och bestätt rum för
 natten.

Lj blou öfver boken, man också
 bör hänga på bigg;
 Ty tanken, den klaras, och ägät,
 det skärpes på bigg!
 Här fins mycken punsch, som

ej ännu är drucken,
 Och törstigt och urpant man ka-
 star till "Schucken";
 Och der i en visch
 Man tar några krisk
 Uppå bigg.

Jag klädde verkligen gub-
 ben på några kronor; men
 mit ädelmod förbjöd mig
 att dra fördel deraf, och der-
 för bjöd jag Morbror ner till
 Orcus på Niobe (9B) att
 tomma en glas badensiskt
 mjöd.

I djupa underjorden här
 Jag björnarnes får glömma.
 Som i Elysion nöjd jag är,
 Då Lethes vågor strömma.
 Hur såll, när kummers röda skal

Emot mitt öga prunkar:
 Jag frossar som en kannibal
 Och klunkar, klunkar, klunkar.

Sedan fortsatte vi Svart-
 bäcksgatan utöföre och gingo
 förbi allas vår Farbro's lokal,
 der mången glad själ, tän-
 kande på ordspråket: tid
 är pengar, förvandlat sin
 klocka i en tia.

(Mel: När månen vandrar.)

I knipa kommer man ett, två, tre,
 Och tom blir pungen på plantar,
 När annan utväg sig ej vill te,
 Hos Farbro's klockan man pantar.
 Hvad han är lycklig, den gamle pan-
 som alltid slipper att gå till ^{pen}stam.
 Med klockan sin, ^{pen}
 Med klockan sin

Nu stängdes vår väg af
 prälsningssoldater — precis
 som vi skulle ha tänkt
 att fortsätta gatan rätt
 ut.

Bland skrädare främst
 är dock general Booth;
 - Tjillivilli vagnom pom! -
 Ty han värfvat samunder
 kring hela vårt klot!
 Och kläderna röda, till
 hela hans här
 Tillverkas ju endast uti
 hans affär!

"Hvad är det för något
 Karr ut," frågade min Mor-
 bror. "Åh, endast en keupe-
 rad trakt," sa jag. "Längst
 bort ha vi Upsala högar,
 men der serveras endast
 vjöd."

När vi nu gjorde helt om, blef vi utsatta för en öfver-rumpling; i the vi hölls på att smutsla på en Tourney, som en något löskakterlig gvinns-person hade tappat.

Of allt, hvad gvinnan bär,
 Besynnerligast är
 Det lilla ting, som här
 Tourney man kalla slår,
 Och hvars historia ej man
 Derinne kämpas ut
 Rätt många strid till=
 Fast hon blott känner,
 Hur vädret spänner—

Nu såg jag på Morbrow
 guldröfva och sade: "lätom
 oss gå till Rullan; tiden
 liden." "Tiden liden, så du.
 Det är som sig bör: the
 tiden är ond! Då förstod

jag, att det Badensiska
 mjöket började verka; och
 när vi kommo till Torget,
 der Rådstuge-klockorna
 voro upplysta, frågade
 Morbror: "Se det två mån-
 nar, eller ser jag dubbelt"!
 "Intetdera", sa jag; "nog tu-
 san är snånner fullt all-
 tid; men di afstå nog i pån
 att sätta hornen-på Finken!"

Ändtligen kommo vi
 på Rutlan, der Larina
 som bäst höll på med
 sin "L'Amour".

(Mel: Le Père la Victoir)

En munter fyr
 Till Rutlan stys
 Sin kosa hvarje gåll
 Att njuta af en sprätt,
 En piffig chansonette;
 Och Boerez då

"Muss betsla på,
 Så det är "kolossalt";
 Och Beckerman ler
 Så godt åt Er,
 När han får bra betalt.

Och när till andra vöringen
 Du läckraste supé ^{du går,} med
 Om sen du ut vill taga dig
^{bästa viner får,}
 Så fins i hela Svea ^{en tur,} land
 just här den bästa kur!

Leve då Gaskens härd!
 Här är oss alltid godt att vara -
 Uppis nog en Eken är,
 Men vårt Purlan är en
^{oas!}
 Se du af pluggning tård,
 Och är du torstig som Sakaras
 Kom då, o Broder, hitt;
 Du blir vid sunda vätskor
 för hvert glas!
 Å du må på de!!!

För
Gubbar, m. m.

Tackas
Lasse

och
Nisse

af
Jinn

"före tusen"
gänger!

—

GÖTEBORGS
STADSBIBLIOTEK

Tryckt hos L. Ljunggren
Upsala 1891.

1001850695

